

[Elbæk-Jessen.]

Men Ændringen blev altsaa gennemført, og det kan nu skønnes, at det har været vanskeligt at faa denne private Finansiering i Orden. Kreditforeningerne har, vel sagtens efter stærke Henvendelser, besluttet at udlane 6 Mill. Kr. til dette Formaal ved at udstede Obligationer, der skal garanteres en passende Kurs. Ifølge Referater i Bladene har Kreditforeningsdirektører gjort opmærksom paa, at den Slags kunde betyde Rentestigning, og det er jo ikke den Vej, man skal gaa. Saadanne Obligationer kan ikke, selv om der er garanteret Overtagelse af nogle Banker, gavne Kursen paa de øvrige Kreditforeningsobligationer, tværtimod. Og de 6 Mill. Kr., der er Tale om, er ikke et saa stort Beløb, at det sikrer Arbejdet ret langt frem i Tiden; men i det hele taget er det at skaffe Arbejde til arbejdsløse slet ikke en Opgave for Kreditforeningerne, det maa være Statens Opgave. Naar denne Ændring om Overgang til privat Finansiering i nogen Maade standser nævnte Arbejde, da er det Landarbejderne, det gaar ud over, men det er en Fejl. Der bør ved Igangsættelse af Arbejde tages samme Hensyn til Landbrugets arbejdsløse som til Byernes arbejdsløse. Jeg spørger Landbrugsministeren: Var det ikke betimeligt snarest at fremsætte og vedtage en Grundforbedringslov, hvor Staten finansierer? Saa vil alle blive behandlet mere ligeligt, og det vil være til Gavn for Landarbejderne frem i Tiden.

Paa andre, mere højtflyvende Omraader lader der derimod til at være livligt Initiativ, nemlig paa Flyveomraadet. Om det ligger i, at Landarbejderne og Byggefagene sidder noget langt fra Fadet, medens det Publikum, der benytter Flyvemaskine, sidder ved Fadet, kunde der godt gøres nogle Betragtninger over. I hvert Fald er Flyvningen ved at blive et Kælebarn, men det er ikke Hvermands Sag at flyve — fra regnet dem, der flyver paa andres Bekostning, for de kan jo sagtens!

I den Forbindelse vil jeg gerne stille et Par Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister. Man læste i Bladene omkring Midten af September, at Rigsdagsudvalget for Luftfartslovgivningen, der var nedsat i Samlingen 1936—37, nu i Sommer foretog en Flyvetur til Holland, Frankrig og Tyskland samt besøgte Verdensudstillingen i Paris. Jeg saa det i „Vestjyllands Socialdemokrat“ og i „Vestkysten“. Jeg er blevet spurgt, om det nedsatte 15 Mands Udvalg ikke er ophævet, naar vedkommende Lov er vedtaget og Rigsdagen sluttet, og det

mener jeg for mit Vedkommende, det er ifølge Forretningsordenen, men jeg vil gerne høre den højtærede Trafikministers Mening om dette. Jeg spørger: Har det nævnte ophævede Udvalg Kompetence til at foretage en saadan Rejse? Hvor mange deltog, og var der nogen af Partiernes Repræsentanter, der nægtede at tage med? Hvad kostede Turen, og hvem betalte den?

Alt dette vedrører Administrationen af Loven og har almen Interesse. Jeg vil minde om, at det har meget at betyde for Rigsdagens Anseelse og over for de mange, der enten som arbejdsløse eller under uheldige Arbejdsvilkkaar lider Nød i disse Aar, at Administrationen herinde virkelig er nøgtern og sparsommelig. Det interesserer mig ikke, hvem der var med, det er ikke Personerne, men om alle de fire store Partiers Repræsentanter deltog, eller om der var nogen, der var imod en saadan Flothed.

Jeg finder, at man fra Statsbanernes Side er inde paa den rigtige Vej ved at gøre Jernbanerejserne hurtigere og mere bekvemme. Lyntogene er lagt paa de rigtige Tider og benyttes i stor Udstrækning. Ogsaa Forbindelsen med Udlandet er forbedret, f. Eks. over Esbjerg, hvor Lyn-toget „Engländeren“ bringer Passagererne fra Esbjerg til København paa 4½ Time. De rejsende fra England er overordentlig godt tilfredse med Behandlingen baade paa Skib og Jernbane, og jeg vil gerne her udtale min Anerkendelse til Trafikministeren og Statsbanernes øverste Ledelse, Generaldirektør Knutzen, for det tidssvarende Fremskridt. Det undrer mig dog, at man paa den stærkt trafikerede Banestrækning Kolding—Esbjerg ikke fuldfører Dobbeltsporet paa Strækningen Vejen—Bramminge. Det er snart mange Aar, det har ligget saadan hen, og det generer Trafikken meget, særlig nu, da Lyntogene er kommet.

Til Slut en Henvendelse til den højtærede Undervisningsminister. Det er i Anledning af den Diskussion, der har været ført om Landboudommens Undervisning og Uddannelse og de Krav, der nu stilles om Statens Støtte hertil. Jeg har forstaaet, at Undervisningsministeren vil fremsætte et Lovforslag om Statstilskud til denne Undervisning, og jeg vil herom sige, at nu kan den højtærede Undervisningsminister derved faa Lejlighed til at gøre en virkelig Indsats paa dette Omraade, og det skulde da gerne være tidssvarende.

Den højtærede Undervisningsminister udtalte under Skolelovens Behandling sidste Vinter, at der var meget godt Ungdomsarbejde i Gang, men det var uden nogen